

ת"פ 35397/07/21 - מדינת ישראל נגד לית' עאצי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 35397-07-21 מדינת ישראל נ' עאצי

המאשימה	בפני בעניין: כב' השופט אילן סלע מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י עו"ד ברכה בן אדרת נגד לית' עאצי ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה
הנאשם	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירה של ירי מנשק חם בצוותא לפי סעיף 340א(א) בצירוף סעיף 29 לאותו חוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 11.09.20, בשעות הערב, הלך הנאשם עם חברו עבד אל רזאק להר באזור שכונת אבו תור, כשהנאשם החזיק אקדח מסוג שאינו ידוע למאשימה. הנאשם הוציא את האקדח ומסר אותו לעבד אל רזאק, אשר ירה באמצעותו 9 כדורים לאוויר.

3. ביום 28.02.22 הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו נלמד אודות הנאשם. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו וכופר במיוחס לו, לדבריו הוא הודה אך כדי לרצות את הוריו ואת עורך דינו. בנסיבות אלו ציינה קצינת המבחן את הערכתה, כי ההליך המשפטי אינו מהווה עבורו גורם הרתעה וקיים סיכון להישנות ביצוע העבירות. לצד זאת ציינה קצינת המבחן כי מדובר בבחור צעיר נעדר עבר פלילי, הנמצא בשלבי גיבוש זהותו, והיא לא התרשמה מדפוסי עבריינות מושרשים. בנסיבות אלו, התרשמותה הייתה כי עונש מאסר בפועל יהווה גורם מדרדר עבורו.

4. יצוין, כי במקביל התראיין הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות ואולם הוא סרב בתוקף לביצוע עבודות שירות בהתאם לכללים שהוצגו לו.

5. נוכח כפירתו של הנאשם בפני קצינת המבחן, נתבקש לדחות את הטיעונים לעונש שנקבעו מלכתחילה ליום

30.03.22. בהמשך, ביום 6.07.22, שב הנאשם והודה במיוחס לו. בנסיבות אלו נתבקש תסקיר משלים של שירות המבחן.

6. בתסקיר המשלים, שהוגש ביום 19.10.22, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם עדיין מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ועומד על טענתו כי הורשע על לא עוול בכפו. בנסיבות אלו שבה קצינת המבחן על המלצתה הקודמת להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות.

7. בטיעוניה לעונש, עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, את פוטנציאל הנזק הגלום בהם, ואת התוצאות הרוות האסון הנגרמות באופן תדיר ממעשים מעין אלו. היא הדגישה כי הנשק לא נתפס עד היום ואין לדעת איזה שימוש נעשה בו. ב"כ המאשימה עמדה על מגמת ההחמרה בעבירות נשק, וטענה למתחם עונש הולם הנע מ-24 ועד 40 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

8. באשר לנאשם היא הצביעה על כך שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא מתקשה להתבונן במשמעותן של העבירות, חומרתן והשלכותיהן, וכי הוא הוא מתקשה בלקיחת אחריות על מעשיו. מאידך, מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שהודה במיוחס לו. בנסיבות אלו, נתבקש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, ולהשית עליו מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

9. מנגד, ב"כ הנאשם עמד על הזמן הרב שחלף מאז האירוע ועד הגשת כתב האישום - כעשרה חודשים, ועל הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ועד היום. הוא גם הצביע על כך שהנאשם לא היה הדמות הדומיננטית, כי אם עבד אל רזאק, שהיה גם מי שירה בנשק, והורשע בעבירות נוספות ונשלח למאסר לתקופה של ארבע שנים. לדבריו, מתחם העונש ההולם מקרה זה יכול להתחיל גם במאסר שירוצה בעבודות שירות, והוא תמך טיעונו בפסיקה.

10. ב"כ הנאשם גם עמד על כך שמדובר באדם צעיר, שבמועד ביצוע העבירה טרם מלאו לו 21 שנים. הוא נעדר עבר פלילי עד ביצוע העבירות, ומאז ועד היום. הוא הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי. הנאשם גם היה במעצר בית מלא תקופה של 6 חודשים, ולאחר מכן שהה במעצר בית לילי. לדבריו, המתחם לו עתרה המאשימה אינו תואם את נסיבות המקרה. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם עומד על נטילת האחריות ודבריו לקצינת המבחן נבעו מתסכול נוכח מעצר הבית הארוך בו שהה, כשהמצב הכלכלי של משפחתו אינו טוב. הוא ביקש אפוא להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, וציין כי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה לדרדר אותו.

11. הערכים החברתיים המוגנים באמצעות עבירות נשק, הם שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם על ידי מי שאינו מיומן בכך. הנזק יכול להיגרם הן בשל שימוש בנשק שלא כדין, והן בשל אפשרות הגעתו לידי גורמים שיבצעו באמצעותו עבירות פליליות חמורות. בית המשפט ציין פעמים רבות את החומרה הגלומה בעבירות נשק ופוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מכך, ואת הצורך בהחמרת הענישה לצורך מיגור התופעה (ראו למשל: ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.19); ע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (16.08.18)). הכלל הוא כי בגין עבירות נשק כאלו העונש הראוי הוא מאסר

בפועל.

12. באשר למדיניות הענישה הנוהגת ראו:

- ת"פ (מחוזי-ים) 66542-05-20 מדינת ישראל נ' אבו נאב (25.01.21) שם נקבע מתחם של 8 עד 24 חודשים בעבירות של רכישת תחמושת, החזקת נשק ותחמושת וירי במקום מגורים (וראו שם גם ההפניות לגזרי דין נוספים).
- ת"פ (מחוזי-חי) 41276-06-17 מדינת ישראל נ' ג'בארין (17.07.18) שם נקבע מתחם של 10 עד 30 חודשי מאסר במקרה של נשיאת נשק ותחמושת וירי בסמוך למקום מגורים.
- ת"פ (מחוזי-ים) 52515-03-20 מדינת ישראל נ' סנדוקה (19.10.20), שם נקבע מתחם של 7 עד 20 חודשי מאסר בעבירה של החזקת נשק בלבד (וראו שם גם ההפניות לגזרי דין נוספים).

13. למעשה, מאז מתן גזרי דין אלו, מגמת ההחמרה נמשכת והולכת נוכח נפיצותן של עבירות הנשק והנזקים הנגרמים לציבור בעטיין של העבירות. במסגרת תיקון 140 (הוראת שעה) לחוק העונשין הורה המחוקק על עונש מינימום בעבירות נשק, שלא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה. זאת נוכח העלייה הרבה בעבירות נשק, אשר הביאו ומביאים כמעט יום יום לקרבנות בגוף ובנפש. והגם שהתיקון אינו חל על מקרה זה, הוא מצדיק את מגמת ההחמרה בענישה (השוו: ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.01.22); ע"פ 8869/21 מדינת ישראל נ' קואסמה (13.03.22); ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.07.22); ובפרט לאחרונה ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.09.22)).

14. במקרה זה אין מדובר אך בנשיאה של נשק, כי אם גם בירי, שאמנם נעשה שלא בתוך שכונת מגורים, אך עדים אנו לא פעם למקרים בהם כדורים תועים הנורים סתם פוגעים באזרחים תמימים המצויים במרחק ממקום הירי.

15. בשים לב לכל האמור, אני סבור כי יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בנסיבותיו, בשים לב לערך החברתי הנפגע בו טמון סיכון משמעותי לחיי אדם, למדיניות הענישה הנהוגה - עונש הנע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים עד למאסר של 30 חודשים.

16. ב"כ הנאשם הציג פסיקה בה הושת עונש מאסר בעבודות שירות בעבירות דומות ובנסיבות דומות. דא עקא, שבאותם מקרים מדובר היה בסטייה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, כשהשיקום היה מובהק וברור, מה שאין כן במקרה זה, שהנאשם, לצד הודאה בבית המשפט, מתקשה בנטילת האחריות באופן מהותי, ואינו עושה מעשים שיש בהם כדי להצביע על התקדמות בדרך של שיקום שיהיה בה כדי להבטיח שהוא לא ישוב על מעשיו בעתיד.

17. הנאשם, יליד 1999, כיום בן 23. נעדר עבר פלילי. הוא הודה במיוחס לו תוך כדי שמיעת ההוכחות, אך כאמור, מתסקירי שירות המבחן עולה כי נטילת האחריות לא נעשתה במובנה המהותי. למעשה, הוא גם לא שיתף פעולה עם

הממונה על עבודות השירות שעה שהוא נשלח אליו. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהעבירות בוצעו בטרם מלאו לו 21 שנים, ומאז ועד היום הוא לא ביצע כל עבירה נוספת. יש לתת את הדעת גם על חלוף הזמן, מעצר הבית המלא והחלקי בו שהה, ושאר נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר. בשים לב לאמור, אני סבור כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בסמוך לרף התחתון.

18. אני משית אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 5.07.21 עד ליום 8.07.21.

הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד ליום 22.01.2023 בשעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא ירוצו אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא ירוצו אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת נשק מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, במעמד המתייצבים.